

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Γ΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1^ο (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 αναφέρεται πως: «Ο φεμινισμός είναι ανθρωπισμός: δεν αφορά μόνο τις γυναίκες, αλλά ολόκληρη την κοινωνία». Η συγγραφέας υποστηρίζει στη συνέντευξή της πως ο φεμινισμός αφορά και τους άνδρες, διότι πρέπει να απαλλαγούν από στερεότυπα, προκαταλήψεις, ομοφοβικές ιδέες, που πιθανόν να έχουν, ακόμη και ασυνείδητα. Η επανάσταση και η αλλαγή στην κοινωνία θα έλθουν μαζί με τους άνδρες, όχι εναντίον τους. Αυτό, βέβαια, προϋποθέτει βαθιά αλλαγή στον ίδιο τους τον εαυτό. Γι' αυτό, ακριβώς, ο φεμινισμός αφορά ολόκληρη την κοινωνία.

Ερώτημα 2^ο (μονάδες 10)

Στον τίτλο του Κειμένου 1 γίνεται συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας, χρησιμοποιούνται σημεία στίξης (άνω κάτω τελεία) και ο λόγος είναι εικονοπλαστικός. Με αυτόν τον τρόπο διεγείρεται το ενδιαφέρον του αναγνώστη, για να συνεχίσει την ανάγνωση του άρθρου. Ο τίτλος με παραστατικό τρόπο προετοιμάζει τον αναγνώστη για το περιεχόμενο του κειμένου, αφού στο άρθρο αναφέρεται πως η θέση της γυναίκας και η κοινωνική της εξέλιξη έχει περιορισμούς. Στην προτελευταία μάλιστα παράγραφο του κειμένου ο συντάκτης εξηγεί ότι με το «κολλώδες πάτωμα» εννοεί τα στερεότυπα που κρατούν τις γυναίκες πίσω και με τη φράση «γυάλινη οροφή» εννοεί τις δυνατότητες των γυναικών, το σημείο στο οποίο μπορούν να φτάσουν.

Ερώτημα 3^ο (μονάδες 10)

Το Κείμενο 1 είναι άρθρο και πρόθεση του αρθρογράφου είναι να ενημερώσει /πληροφορήσει για τη θέση της γυναίκας στην ελληνική κοινωνία. Γι, αυτό παραθέτει τεκμήρια, και συγκεκριμένα πορίσματα ερευνών και τη γνώμη ενός ειδικού. Γίνεται κυρίως χρήση γ' προσώπου, για να δοθεί αντικειμενικότητα και να παρουσιαστεί το ζήτημα αποστασιοποιημένα. Το Κείμενο 2 πραγματεύεται το ίδιο ζήτημα, σχετικά με τη θέση της γυναίκας στην ελληνική κοινωνία. Ωστόσο, χρησιμοποιείται ποικιλία προσώπων (και α' πρόσωπο), διότι το κείμενο είναι συνέντευξη και η συνεντευξιαζόμενη θέλει να παρουσιάσει και να υποστηρίξει την προσωπική της άποψη. Πρόθεσή της είναι να ευαισθητοποιήσει τους αναγνώστες σχετικά με το ζήτημα του φεμινισμού.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους/τις μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να προσδιορίσει με σαφήνεια και συντομία τις δυσκολίες του ποιητικού υποκειμένου «να πει τα πράγματα με το όνομά τους», διότι

- Υπάρχει μία τάση εξωραϊσμού της σκληρής πραγματικότητας (η βία αναφέρεται ως ειρηνευτική παρέμβαση)
- Διαφοροποιείται ο όρος της βίας από την οικονομική ισχύ αυτού που τον χρησιμοποιεί (αναπόφευκτες ακρότητες τη βία των φτωχών και καταπιεσμένων)
- Οι πολιτικοί και οι δημοσιολόγοι αλλάζουν τα λόγια τους, υπεραναλύουν τη σημασία των όρων που χρησιμοποιούν και καταφεύγουν σε διγλωσσία
- Το ίδιο το ποιητικό υποκείμενο αισθάνεται σύγχυση και ενοχές που δεν μπορεί ανοιχτά να καταδικάσει τη βία, από όπου κι αν προέρχεται.

Εκφραστικοί τρόποι (αρκούν τρεις συνολικά):

- **Χρόνος ενεστώτας** → διαχρονικότητα του μηνύματος
- **Χρήση α' προσώπου** → δηλώνεται η προσωπική προσπάθεια διαφοροποίησης από τη γλώσσα των πολιτικών
- **Λιτό ύφος** → βραχυπερίοδος λόγος
- Η έκφραση της επιθυμίας στο τέλος (θα ήθελα) → υποδηλώνει την εσωτερική ανάγκη για ειλικρίνεια

Τέλος, ο μαθητής/ η μαθήτρια, ανάλογα με τον παραστατικό του/ της κύκλο, μπορεί να τοποθετηθεί ως προς την επικαιρική διάσταση του θέματος του Κειμένου 3, αλλά και ως προς το ότι η βία ως στάση ζωής, καθώς και η εκμετάλλευσή της από τους πολιτικούς, είναι καταδικαστέα και σε κάθε εποχή προοιωνίζει αρνητικές κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις.